

KONVENCIJA UJEDINJENIH NACIJA PROTIV TRANSNACIONALNOG ORGANIZOVANOG KRIMINALA

Član 1. Izjava o svrsi

Za svrhu ove konvencije:

- a) '**organizovana kriminalna grupa**' označava kriminalnu grupu od tri ili više lica, koja postoji u izvesnom vremenskom periodu i koja deluje sporazumno u cilju činjenja jednog ili više teških zločina ili krivičnih dela utvrđenih u skladu sa ovom konvencijom, a radi zadobijanja, posredno ili neposredno , finansijske ili druge materijalne koristi;
- b) '**težak zločin**' označava radnju koja predstavlja krivično delo kažnjivo maksimalnom kaznom lišenja slobode u trajanju od najmanje četiri godine ili nekom težom kaznom;
- c) '**strukturalizovana grupa**' označava grupu koja nije slučajno formirana radi neposrednog izvršenja krivičnog dela, i koja ne mora da ima formalno definisane uloge svojih članova, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu;
- d) '**imovina**' označava stvari svake vrste, bilo materijalne ili nematerijalne, pokretne ili nepokretne, procenjive ili neprocenjive, kao i pravna dokumenta ili instrumente kojima se dokazuje pravo ili interes u odnosu na takve stvari;
- e) '**dobit od kriminala**' označava imovinu koja je proistekla ili je ostvorena, direktno ili indirektno, izvršenjem krivičnog dela;
- f) '**zamrzavanje**' ili '**zaplena**' označava privremenu zabranu prenosa, pretvaranja, raspolaganja ili premeštanja imovine ili privremeno preduzeto čuvanje ili kontrolu imovine na osnovu naloga koji izda sud ili drugi nadležni organ;
- g) '**konfiskacija**', koja obuhvata oduzimanje gde je to primenjivo, znači trajno lišavanje prava svojine na imovini po nalogu suda ili drugog nadležnog organa;
- h) '**predikatno krivično delo**' označava bilo koje krivično delo čijim izvršenjem je ostvorena dobit koja može da bude predmet krivičnog dela kako je definisano u članu 6. ove konvencije;
- i) '**kontrolisana isporuka**' označava tehniku kojom se dozvoljava da nelegalne ili sumnjive pošiljke izađu, pređu ili uđu na teritoriju jedne ili više država, uz znanje i pod nadzorom njihovih nadležnih organa u cilju sprovođenja istrage i identifikovanja lica umešanih u izvršenje krivičnog dela;
- j) '**regionalna organizacija za ekonomsku integraciju**' označava organizaciju koju su stvorile suverene države datog regiona, na koju su njene države članice prenele ovlašćenja u pogledu pitanja koja reguliše ova konvencija i koja je propisno ovlašćena, u skladu sa svojim unutrašnjim postupkom, da je potpiše, ratifikuje,

prihvati, odobri ili joj pristupi; pojam '**država potpisnica**' iz ove konvencije odnosi se na sve takve organizacije u okviru granica njihove nadležnosti.

Član 3. Delokrug primene

1. Osim ukoliko nije drugačije navedeno u ovoj konvenciji, Konvencija će se primenjivati na prevenciju, istragu i sudsko gonjenje:

- (a) krivičnih dela utvrđenih u skladu sa članom 5, 6, 8 i 23 ove konvencije; i
- (b) teških zločina definisanih u članu 2 ove konvencije;

gde je krivično delo po prirodi transnacionalno i podrazumeva grupu za organizovani kriminal.

2. Za potrebe stava 1 ovog člana, krivično delo je po prirodi transnacionalno ako je:

- a) učinjeno u više država;
- b) učinjeno u jednoj državi, ali je veći deo priprema, planiranja, rukovođenja ili kontrole obavljen u nekoj drugoj državi;
- c) učinjeno u jednoj državi, ali je u njega uključena organizovana kriminalna grupa koja se bavi kriminalnim aktivnostima u više država; ili
- d) učinjeno u jednoj državi, ali su bitne posledice nastupile u nekoj drugoj državi.

Član 4 Zaštita suvereniteta

1. Države potpisnice su dužne da svoje obaveze po ovoj konvenciji izvršavaju na način koji je u skladu sa načelima suverene ravnopravnosti i teritorijalnog integriteta države, kao i načela nemešanja u unutrašnje stvari drugih država.
2. Ni jedna odredba ove konvencije ne daje pravo nekoj od država potpisnica da na teritoriji druge države vrši nadležnosti i funkcije koje su isključivo rezervisane za organe vlasti te druge države na osnovu njenih zakona.

Član 5 Kažnjavanje učešća u organizovanim kriminalnim grupama

1. Svaka država potpisnica treba da usvoji zakonodavne i druge mere koje su potrebne da bi se ustanovila kao krivična dela, kada su učinjena sa namerom:

- a) jedno ili oba dole navedena krivična dela koja se razlikuju od krivičnog dela u pokušaju ili svršenog krivičnog dela:
- (I) dogovaranje sa jednim ili više lica radi izvršenja teškog krivičnog dela sa ciljem koji se posredno ili neposredno odnosi na pribavljanje finansijske ili druge materijalne koristi, koje, ukoliko je predviđeno domaćim zakonom, uključuje radnje preduzete od strane jednog od učesnika u realizaciji dogovora ili učešće organizovane kriminalne grupe;
 - (II) radnje lica koje, sa saznanjem o cilju i opštoj kriminalnoj aktivnosti organizovane kriminalne grupe, ili o njenim namerama da počini pomenuta krivična dela, uzima aktivno učešće u:
 - a. kriminalnim aktivnostima organizovane kriminalne grupe;
 - b. ostalim aktivnostima organizovane kriminalne grupe sa znanjem da će njegovo učešće doprineti ostvarenju gore navedenog kriminalnog cilja;
- (c) organizovanje, davanje naloga, pomaganje, podsticanje, omogućavanje ili davanje saveta u vezi sa činjenjem teških zločina u kojima učestvuje organizovana kriminalna grupa.
2. O postojanju saznanja, namere, svrhe ili dogovora iz stava 1 ovog člana može se zaključiti na osnovu objektivnih činjeničnih okolnosti.
3. Države potpisnice čiji zakoni zahtevaju umešanost organizovane kriminalne grupe kako bi se krivično delo okarakterisalo u skladu sa stavom 1 (a) (I) ovog člana moraju osigurati da njihovi domaći zakoni obuhvataju sve teške zločine u koje su uključene organizovane kriminalne grupe. Takve države potpisnice, kao i države potpisnice čijim domaćim zakonima je predviđena radnja realizacije dogovora kako bi se krivična dela okarakterisala u skladu sa stavom 1 (a) (I) ovog člana, obavestiće o tome Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija u vreme potpisivanja ili deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja ovoj konvenciji.

Član 6

Kriminalizacija pranja dobiti stečene kriminalnim radnjama

1. Svaka država potpisnica će usvojiti, u skladu sa osnovnim principima domaćeg zakonodavstva, neophodne zakonodavne i druge mere kojima se kao krivična dela utvrđuju, kada su ona učinjena s namerom:
- (a)(I) pretvaranje ili prenos imovine, znajući da se do te imovine došlo putem kriminalnih radnji, a u cilju sakrivanja i prikrivanja nezakonitog porekla imovine, ili pomaganja licu umešanom u izvršenje predikatnog krivičnog dela kako bi izbeglo zakonske posledice svog porekla imovine, ili pomaganja licu umešanom u izvršenje predikatnog krivičnog dela kako bi izbeglo zakonske posledice svog porekla

imovine, ili pomaganja licu umešanom u izvršenje predikatnog krivičnog dela kako bi izbeglo zakonske posledice svog činjenja;

- (III) skrivanje ili prikrivanje prave prirode, izvora, lokacije, raspolaganja, kretanja ili vlasništva ili prava na imovinu, znajući da je takva imovina stečena kriminalnim putem;

(d) U zavisnosti od odredbi pravnog sistema:

- (I) pribavljanje, posedovanje ili korišćenje imovine, znajući, u trenutku prijema iste, da je takva imovina stečena kriminalnim putem;
- (II) učestvovanje, povezivanje ili udruživanje radi izvršenja, pokušaja izvršenja, pokušaja izvršenja i pomaganja, podsticanja, omogućavanja i davanja saveta u pogledu izvršenja bilo kojeg krivičnog dela ustanovljenog u skladu sa ovim članom.

2. U cilju primene stava 1 ovog člana:

- (a) svaka država potpisnica mora težiti da primenom stava 1 ovog člana obuhvati što više predikatnih krivičnih dela;
- (b) svaka država potpisnica će u predikatna krivična dela uključiti sve teške zločine definisane članom 2 ove konvencije i krivična dela ustanovljena u skladu sa članovima 5, 8 i 23 ove konvencije. U slučaju da zakonodavstvo država članica predviđa posebna predikativna krivična dela, one su dužne da, kao minimum, u taj spisak uvrste širok raspon krivičnih dela vezanih za aktivnosti organizovanih kriminalnih grupa;
- (c) za potrebe podtačke (b), predikatna krivična dela obuhvataju krivična dela učinjena kako unutar, tako i van jurisdikcije konkretne države potpisnice. Međutim, krivična dela učinjena van jurisdikcije neke države potpisnice predstavljaju predikatna krivična dela samo kada određena radnja predstavlja krivično delo po zakonu države u kojoj je učinjeno, a bilo bi krivično delo i po zakonu države potpisnice koja izvršava ili primenjuje ovaj član u slučaju da je ono učinjeno u njoj;
- (d) svaka država potpisnica mora dostaviti primerke svojih zakona na osnovu kojih se ovaj član sprovodi, kao i sve naknadne izmene i dopune tih zakona ili opis istih i to Generalnom sekretaru Ujedinjenih Nacija;
- (e) ukoliko je domaćim zakonodavstvom neke od država potpisnica tako predviđeno, može se predvideti da se krivična dela iz stava 1. ovog člana ne primenjuju na lica koja su izvršila predikatno krivično delo;
- (f) saznanje, namera ili cilj koji su sastavni elementi krivičnog dela iz stava 1. ovog člana mogu se ustanoviti na osnovu objektivnih činjeničnih okolnosti.

Član 7.

Mere za borbu protiv pranja novca

1. Svaka država potpisnica je:

- (a) dužna da uspostavi i sveobuhvatni nacionalni regulatorni i nadzorni režim za banke i ostale finansijske institucije i, ukoliko je potrebno, ostale organe koji su posebno podložni pranju novca, a u okviru svoje nadležnosti, kako bi se sprečili ili otkrili svi oblici pranja novca, s tim što se režimom mora posebno predvideti utvrđivanje identiteta korisnika, vođenje evidencije i prijavljivanje sumnjivih poslova;
 - (b) dužna da, ne dovodeći u pitanje članove 18. i 27. ove konvencije, obezbedi da administrativni, regulatorni, organi unutrašnjih poslova i ostali organi koji se bave borbom protiv pranja novca (uključujući i sudske organe, ukoliko to predviđa domaće zakonodavstvo) imaju mogućnost da sarađuju i razmenjuju informacije na nacionalnom i međunarodnom nivou u skladu sa postojećim domaćim zakonima i da u tom cilju razmotre formiranje finansijsko obaveštajne jedinice koja će imati funkciju nacionalnog centra za prikupljanje, analizu i prosleđivanje informacija u vezi sa potencijalnim pranjem novca.
2. Države potpisnice će razmotriti primenu mera vezanih za otkrivanje i praćenje kretanja gotovog novca i odgovarajućih prenosivih instrumenata plaćanja preko svojih granica, pod uslovom da se obezbede garancije propisnog korišćenja informacija, ne ometajući ni na koji način kretanje legitimnog kapitala. Takve mere mogu predvideti uslov da fizička i pravna lica prijavljuju prekogranični transfer značajnih količina novca i odgovarajućih prenosivih instrumenata plaćanja.
3. Prilikom uspostavljanja domaćeg regulatornog i nadzornog režima pod uslovima iz ovog člana, ne dovodeći u pitanje ni jedan drugi član iz ove konvencije, apeluje se na države potpisnice da kao smernicu koriste relevantne inicijative regionalnih, međuregionalnih i multilateralnih organizacija usmerenih na borbu protiv pranja novca.
4. Države potpisnice će se truditi da razvijaju i unapređuju globalnu, regionalnu, subregionalnu i bilateralnu saradnju između pravosudnih organa, organa unutrašnjih poslova i finansijskih regulatornih organa u cilju borbe protiv pranja novca.

Član 8

Kažnjavanje korupcije

1. Svaka država potpisnica će usvojiti neophodne zakonske i druge mere kako bi se, kao krivično delo, kada je učinjeno sa namerom, ustanovilo:
- (a) obećanje, ponuda ili davanje državnom službeniku, posredno ili neposredno, lično ili nekom drugom licu ili entitetu, materijalnu ili neku drugu vrstu dobiti, kako bi taj službenik delovao, ili se uzdržao od delovanja u obavljanju svojih službenih dužnosti;
 - (b) zahtev ili prihvatanje od strane državnog službenika posredno ili neposredno, materijalne ili neke druge vrste dobiti, namenjene njemu lično ili drugom licu ili entitetu, kako bi taj službenik delovao ili se uzdržao od delovanja u obavljanju svojih službenih dužnosti;

2. Svaka država potpisnica će razmotriti usvajanje neophodnih zakonskih i drugih mera kojima bi se, kao krivično delo ustanovilo ponašanje opisano u stavu 1 ovog člana a u čije je izvršenje umešan strani državni službenik ili međunarodni državni službenik. Na sličan način, svaka država potpisnica će razmotriti kvalifikovanje drugih oblika korupcije kao krivičnih dela.
2. Svaka država potpisnica će, takođe, usvojiti neophodne mere da bi se kao krivično delo ustanovilo saučesništvo u krivičnom delu utvrđenom u skladu sa ovim članom.
3. Za potrebe stava 1 ovog člana i člana 9 ove konvencije pojam 'državni službenik' odnosi se na lice zaposleno izu državnim ili javnim ustanovama u skladu sa domaćim zakonom i u skladu sa krivičnim zakonom države potpisnice u kojoj to lice vrši tu funkciju.

Član 9

Mere protiv korupcije

1. Pored mera propisanih članom 8 ove konvencije, svaka država potpisnica će, u meri u kojoj je to moguće i u skladu sa svojim pravnim sistemom, usvojiti zakonske, administrativne i druge delotvorne mere kako bi se sprečili, otkrili i kaznili korumpirani državni službenici.
2. Svaka država potpisnica će predižuzeti mere kako bi se obezbedilo efikasno delovanje njenih organa u cilju sprečavanja, otkrivanja i kažnjavanja korumpiranih državnih službenika, uključujući i obezbeđivanje odgovarajuće nezavisnosti takvih organa da bi se sprečio neprimereni uticaj na njihov rad.

Član 10

Odgovornost pravnih lica

1. Svaka država potpisnica će u skladu sa svojim pravnim načelima, usvojiti neophodne mere kojima bi se ustanovila odgovornost pravnih lica u učestvovanju u teškim krivičnim delima u koje je umešana organizovana kriminalna grupa, kao i za krivična dela utvrđena u skladu sa članovima 5, 6, 8 i 23 ove konvencije.
2. U zavisnosti od pravnih načela države potpisnice, odgovornost pravnih lica može biti krivična, građanska ili administrativna.
3. Takva odgovornost ne dovodi u pitanje krivičnu odgovornost fizičkih lica koja su izvršila krivično delo.

4. Svaka država potpisnica će, posebno, obezbediti da pravna lica iz ovog člana, podležu efikasnom, proporcionalnom i preventivnom krivičnom ili prekršajnom kažnjavanju, koje uključuje i novčane kazne.

Član 11

Krivično gonjenje, suđenje i izricanje kazni

1. Svaka država potpisnica će za izvršenje krivičnog dela utvrđenog članovima 5, 6, 8 i 23 ove konvencije predvideti sankcije koje će uzeti u obzir težinu dela.
2. Svaka država potpisnica će se truditi da obezbedi da se diskreciona pravna ovlašćenja predviđena domaćim zakonima, a koja se odnose na gonjenje lica zbog krivičnih dela obuhvaćenih ovom konvencijom, vrše uz što efikasniju primenu zakonskih mera uz potrebu da se spreči činjenje pomenutih krivičnih dela.
3. Kada je reč o krivičnim delima ustanovljenim u skladu sa članovima 5, 6, 8 i 23 ove konvencije, svaka država potpisnica će preduzeti odgovarajuće mere, u skladu sa domaćim zakonima i uz poštovanje prava na odbranu, kako bi se obezbedilo da se kod donošenja odluke o puštanju na slobodu do suđenja ili podnošenja žalbe osigura prisustvo okrivljenog na predstojećem suđenju.
4. Svaka država potpisnica mora obezbediti da njeni sudovi i drugi nadležni organi, prilikom razmatranja mogućnosti puštanja na slobodu pre isteka kazne ili uslovnog puštanja na slobodu lica osuđenih zbog izvršenja pomenutih krivičnih dela, u vidu imaju težinu krivičnih dela iz ove konvencije.
5. Svaka država potpisnica će, kada je to potrebno, predvideti dug zakonski rok zastarelosti u toku kojeg će započeti sudski postupak za svako delo predviđeno ovom konvencijom, kao i duži rok kada je navodni počinitelj izbegavao izvršenje pravde.
6. Ni jedna odredba ove konvencije neće uticati na načelo da su opis krivičnog dela ustanovljenog u skladu sa ovom konvencijom i primena prava na odbranu ili drugi pravni principi kojima se kontroliše zakonitost postupka, rezervisani za domaće pravo države potpisnice i da će se takva krivična goniti i kažnjavati u skladu sa tim zakonima.

Član 12

Konfiskacija i zaplena

1. Države potpisnice će, u najvećem mogućem obimu, odnosno koliko to njihov pravni sistem dopušta, usvojiti neophodne mere kojima će se omogućiti konfiskacija:

- (a) dobiti stečene izvršenjem krivičnih dela obuhvaćenih ovom konvencijom ili imovine čija vrednost odgovara vrednosti te dobiti;
 - (b) imovine, opreme ili drugih instrumenata namenjenih, ili korišćenih u vršenju krivičnih dela iz ove konvencije;
2. Države potpisnice će usvojiti neophodne mere koje će omogućiti identifikaciju, ulaženje u trag, zamrzavanje ili zaplenu bilo koje stvari iz stava 1 ovog člana radi eventualne konfiskacije.
 3. Ako je dobit stečena izvršenjem krivičnih dela, delimično ili u celosti pretvorena u neki drugi oblik imovine, takva imovina podleže merama iz ovog člana umesto navedene dobiti.
 4. Ako je dobit stečena kriminalnim putem tesno povezana sa imovinom stečenom legitimnim putem, takva imovina će, bez narušavanja bilo kakvih ovlašćenja vezanih za zamrzavanje ili zaplenu, biti podložna konfiskaciji do procenjene vrednosti sredstava koja potiču od kriminalnih radnji.
 5. Prihod ili druge beneficije stečene kriminalnim putem, iz imovine u koju je ta dobit pretvorena, ili imovine sa kojom je ta dobit pomešana, takođe podleže merama iz ovog člana, na isti način i u istoj meri kao i sama dobit stečena kriminalnim radnjama.
 6. Za potrebe ovog člana i člana 13 ove konvencije, svaka država potpisnica će ovlastiti svoje sudove ili druge nadležne organe da nalože da se bankarska, finansijska ili komercijalna evidencija stavi na raspolaganje ili da bude zaplenjena. Države potpisnice neće koristiti izgovor bankarske tajne za nepostupanje po odredbama iz ovog člana.
 7. Države potpisnice mogu razmotriti mogućnost da od prekršioca zatraže da dokaže poreklo dobiti ili druge imovine koja podleže konfiskaciji u meri u kojoj je takav zahtev saobrazan načelima domaćeg zakonodavstva i prirodi sudskog postupka i drugih postupaka.
 8. Odredbe ovog člana ne smeju se tumačiti na štetu *bona fide* trećih lica.
 9. Ni jedna odredba ovog člana neće uticati na princip da mere na koje se on odnosi budu definisane i primenjivane u skladu sa i zavisno od odredbi domaćeg zakonodavstva države potpisnice.

Član 13

Međunarodna saradnja u cilju konfiskacije

1. Država potpisnica koja je primila zahtev druge države potpisnice koja ima jurisdikciju u odnosu na krivično delo iz ove konvencije kojim se traži da izvrši konfiskaciju dobiti stečenu kriminalnim putem, imovine, opreme i drugih instrumenata iz člana 12, stav 1 ove konvencije, a koji se nalaze na njenoj teritoriji, u najvećoj mogućoj meri koju dopušta njen pravni sistem će:

- (a) podneti zahtev svojim nadležnim organima kako bi se pribavio nalog za konfiskaciju i ista mogla sprovesti; ili
 - (b) dostaviti svojim nadležnim organima, radi sprovođenja u zatraženoj meri, nalog za konfiskaciju izdat od strane suda na teritoriji države potpisnice podnosioca zahteva u skladu sa članom 12, stav 1 ove konvencije, u meri u kojoj se odnosi na dobit stečenu kriminalnim putem, imovinu, zaradu, opremu ili druge instrumente navedene u članu 12 stav 1, a koji se nalaze na teritoriji države potpisnice kojoj je zahtev upućen.
2. Posle podnošenja zahteva od strane druge države potpisnice koja ima jurisdikciju nad krivičnim delom iz ove konvencije, država potpisnica kojoj je zahtev upućen će preduzeti mere u cilju identifikovanja, pronalaženja, zamrzavanja ili zaplene dobiti stečene kriminalnim radnjama, kao i imovina, oprema i ostali instrumenti iz člana 12 stav 1 ove konvencije u cilju eventualne konfiskacije koju će naložiti bilo država potpisnica koja zahtev upućuje, ili ona kojoj je zahtev upućen.
 3. Odredbe iz člana 18 ove konvencije primenjuju se *mutatis mutandis* i na ovaj član. Pored podataka navedenih u članu 18 stav 15, zahtevi iz ovog člana moraju sadržati i sledeće informacije:
 - (a) u slučaju zahteva iz stava 1 (a) ovog člana, opis imovine koja treba da se konfiskuje i izjavu o činjenicama na kojima se zasniva zahtev države potpisnice koja zahtev upućuje na osnovu kojih će država potpisnica kojoj je zahtev upućen moći da zatraži izdavanje naloga u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom;
 - (b) u slučaju zahteva iz 1 (b) ovog člana, zakonski prihvatljivu kopiju naloga za konfiskaciju na kojoj se zasniva zahtev izdat od strane države potpisnice koja zahtev upućuje, kao i izjavu o činjenicama i podatke o meri u kojoj se traži izvršenje naloga;
 - (c) u slučaju zahteva iz stava 2 ovog člana, izjavu o činjenicama na kojima se zasniva zahtev države potpisnice koja zahtev upućuje, kao i opis traženih radnji.
 4. Odluke ili radnje iz stavova 1 i 2 ovog člana treba da budu preduzete od strane države kojoj je zahtev upućen u skladu sa, i u zavisnosti od odredaba domaćeg zakonodavstva i važećih procedura, odnosno bilo kojeg bilateralnog ili multilateralnog ugovora, sporazuma ili aranžmana koje je obavezuju prema državi potpisnici koja zahtev upućuje.
 5. Svaka država potpisnica mora dostaviti primerke svojih zakona i propisa na osnovu kojih se ovaj član sprovodi, kao i sve naknadne izmene i dopune zakona i propisa, ili opis istih generalnom sekretaru Ujedinjenih Nacija;
 6. Ukoliko se država potpisnica opredeli da preduzimanje mera iz stavova 1 i 2 ovog člana uslovi postojanjem relevantnog ugovora, onda će ta država potpisnicu ovu konvenciju smatrati neophodnim i dovoljnim osnovom.
 7. Država potpisnica može odbiti saradnju po ovom članu ukoliko krivično delo na koje se zahtev odnosi nije obuhvaćeno ovom konvencijom.
 8. Odredbe ovog člana ne smeju se tumačiti na štetu *bona fide* trećih lica.

9. Države potpisnice će razmotriti potrebu zaključivanja bilateralnih ili multilateralnih ugovora, sporazuma ili aranžmana u cilju jačanja međunarodne saradnje preduzete u skladu sa ovim članom.

Član 14

Raspolaganje konfiskovanom dobiti ili imovinom stečenom kriminalnim radnjama

1. Dobit ili imovina stečena kriminalnim radnjama koju je konfiskovala država potpisnica u skladu sa članom 12 ili 13 stav 1 ove konvencije biće na raspolaganju toj državi u skladu sa njenim domaćim zakonima i administrativnim procedurama.
2. Kada budu postupale po zahtevu druge države potpisnice u skladu sa članom 13 ove konvencije, države potpisnice će, u meri u kojoj im to domaće zakonodavstvo dozvoljava i ukoliko budu zamoljene da to učine, dati prioritet razmatranju povraćaja konfiskovane imovine ili dobiti stečene kriminalnim putem državi potpisnici koja zahtev upućuje, tako da ta država može nadoknaditi štetu oštećenim licima ili imovinu vrati legitimnim vlasnicima.
3. Kada bude postupala po zahtevu druge države potpisnice u skladu sa članom 12 i 13 ove konvencije, država potpisnica može da posebno razmotri zaključivanje sporazuma ili dogovora o:
 - (a) uplaćivanju dobiti stečene kriminalnim putem, imovine ili sredstava ostvarenih prodajom sredstava stečenih na ovaj način ili nekog njenog dela na račun određen u skladu sa članom 30 stav 2 (c) ove konvencije i međuvladinim organima specijalizovanim za borbu protiv organizovanog kriminala;
 - (b) o podeli sa drugim državama, po principu od slučaja do slučaja, te dobiti ili sredstava ostvarenih prodajom imovine stečene nezakonitim putem, u skladu sa domaćim zakonima ili administrativnim procedurama.

Član 15

Jurisdikcija

1. Svaka država potpisnica će usvojiti neophodne mere kako bi se ustanovila jurisdikcija nad krivičnim delima propisanim u skladu sa članovima 5, 6, 8 i 23 ove konvencije, kada je:
 - (a) krivično delo učinjeno na teritoriji te države potpisnice; ili
 - (b) krivično delo učinjeno na brodu koji plovi pod zastavom te države potpisnice ili u avionu koji je registrovan po zakonima te države potpisnice u trenutku kada je delo učinjeno.
2. U skladu sa članom 4 ove konvencije država potpisnica može uspostaviti jurisdikciju nad bilo kojim krivičnim delom te vrste kada je:

- (a) krivično delo učinjeno protiv državljanina te države potpisnice;
 - (b) krivično delo učinjeno od strane državljanina te države potpisnice ili apatrida koji ima stalno boravište na njenoj teritoriji, ili
 - (c) krivično delo:
 - (I) propisano članom 5 stav 1 ove konvencije učinjeno izvan njene teritorije u cilju izvršenja teškog zločina unutar njene teritorije;
 - (II) propisano članom 6 stav 1 (b) (II) ove konvencije, učinjeno izvan njene teritorije u cilju izvršenja krivičnog dela propisanog članom 6 stav 1 (a) (I) ili (II) ove konvencije, unutar njene teritorije.
3. Za potrebe člana 16 stav 10 ove konvencije, svaka država potpisnica će usvojiti neophodne mere za uspostavljanje svoje jurisdikcije nad krivičnim delima obuhvaćenim ovom konvencijom kada se određeni učinilac nalazi na njenoj teritoriji, a ona ga ne izručuje samo na osnovu toga što je njen državljanin.
4. Svaka država potpisnica može da usvoji neophodne mere za uspostavljanje svoje jurisdikcije nad krivičnim delima iz ove konvencije kada se određeni učinilac nalazi na njenoj teritoriji a ona ga ne izručuje.
5. Ukoliko je država potpisnica koja vrši svoju nadležnost prema stavu 1 ili 2 ovog člana obavestena, ili je na neki drugi način saznala da neke druge države potpisnice sprovode istragu, ili vode krivični ili sudski postupak u vezi sa istim delom, nadležni organi ovih država potpisnica će, kada je to moguće, konsultovati jedna drugu u cilju usklađivanja svojih aktivnosti.
6. Ne narušavajući norme međunarodnog prava, ova konvencija ne isključuje vršenje bilo kakve krivične jurisdikcije koju je uspostavila država potpisnica u skladu sa svojim domaćim zakonima.

Član 16 Ekstradicija

1. Ovaj član će se primenjivati na krivična dela iz ove konvencije ili na slučajeve u kojima krivično delo iz člana 3 stav 1(a) ili (b) podrazumeva umešanost organizovane kriminalne grupe i lica čije se izdavanje traži i koje se nalazi na teritoriji države potpisnice kojoj je zahtev upućen, pod uslovom da je krivično delo zbog kojeg se izdavanje traži kažnjivo po zakonima države potpisnice koja zahtev upućuje i one koja zahtev prima.
2. Ako je zahtevom za izdavanje obuhvaćeno više različitih teških krivičnih dela, od kojih neka nisu predviđena ovim članom, država potpisnica kojoj se zahtev upućuje može primeniti ovaj član i na takva krivična dela.
3. Svako od krivičnih dela na koja se ovaj član primenjuje smatraće se krivičnim delima za koja se dozvoljava izdavanje na osnovu svakog ugovora o ekstradiciji koji postoji

između država potpisnica i države potpisnice se obavezuju da će ovo predvideti u svakom ugovoru o ekstradiciji koji će međusobno zaključiti.

4. Ako neka država potpisnica koja uslovljava izdavanje postojanjem ugovora primi zahtev za izdavanje od druge države potpisnice sa kojom nema zaključen ugovor o ekstradiciji, može smatrati ovu konvenciju pravnim osnovom za izdavanje u odnosu na svako krivično delo na koje se ovaj član primenjuje.
5. Države potpisnice koje izdavanje uslovljavaju postojanjem ugovora dužne su da:
 - (a) prilikom deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ovoj konvenciji, Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija obaveste o tome da li će ovu konvenciju uzeti kao pravni osnov za saradnju iz oblasti ekstradicije sa drugim državama potpisnicama ove konvencije; i
 - (b) ukoliko ovu konvenciju ne prihvate kao pravni osnov za saradnju, nastoje da, kad god je to moguće, zaključe ugovore o izdavanju sa drugim državama potpisnicama ove konvencije kako bi se ovaj član uspešno primenjivao.
6. Države potpisnice koje ekstradiciju ne uslovljavaju postojanjem ugovora saglasne su da krivična dela iz ovog člana podležu izdavanju.
7. Ekstradicija zavisi od uslova predviđenih domaćim zakonima države potpisnice kojoj se zahtev upućuje, ili važećim ugovorima o ekstradiciji, uključujući, između ostalog, uslove u pogledu minimalne kazne koja se traži kod ekstradicije i osnova po kojoj država kojoj se zahtev upućuje može odbiti ekstradiciju.
8. U skladu sa domaćim zakonima, države potpisnice će se truditi da ubrzaju postupak izdavanja i da pojednostave postupak izvođenja dokaza za svako krivično delo na koja se ovaj član odnosi.
9. U skladu sa odredbama domaćeg zakonodavstva i postojećih ugovora o ekstradiciji, država potpisnica kojoj se zahtev upućuje može, pošto se na zadovoljavajući način uverila da okolnosti to zahtevaju i da su hitne, a po zahtevu države potpisnice koja zahtev za ekstradicijom upućuje, pritvoriti lice čije se izdavanje traži i koje se nalazi na njenoj teritoriji ili preduzeti druge odgovarajuće mere kako bi se osiguralo njegovo prisustvo u postupku ekstradicije.
10. Država potpisnica na čijoj teritoriji se navodni izvršilac nalazi, ukoliko takvo lice ne izruči na osnovu izvršenog krivičnog dela iz ovog člana, isključivo uz obrazloženje da je to lice njen državljanin, dužna je, na zahtev druge države potpisnice koja zahteva ekstradiciju, slučaj preda bez nepotrebnog odlaganja svojim nadležnim organima radi sudskog gonjenja. Pomenuti organi će doneti odluku i sprovesti postupak na isti način kao i u slučaju svakog drugog teškog krivičnog dela po svojim zakonima. Zainteresovane države potpisnice će sarađivati, posebno u domenu procedure i pribavljanja dokaza, kako bi se obezbedila efikasnost gonjenja.
11. Kad god je nekoj državi potpisnici zakonom dozvoljeno da ekstradiraju ili na neki drugi način preda svog državljanina, ali samo uz uslov da to lice bude vraćeno državi potpisnici na izdržavanje kazne izrečene posle suđenja ili postupka zbog kojeg je

tražena ekstradicija ili predaja pomenutog lica, te se ta država potpisnica i država potpisnica koja traži izdavanje pomenutog lica sporazumeju o takvoj opciji i drugim uslovima koje smatraju primerenim, takvo uslovno izdavanje ili predaja će biti dovoljni za izvršenje obaveze iz stava 10 ovog člana.

12. Ukoliko se ekstradicija tražena radi izvršenja presude odbije zato što je lice državljanin države potpisnice kojoj je zahtev upućen, ova država potpisnica će, ukoliko joj to zakon omogućava, razmotriti izvršenje presude donete na osnovu zakona države koja zahtev upućuje, odnosno preostalog dela kazne.
13. Svakom licu protiv koga se vodi sudski postupak u vezi sa nekim od krivičnih dela iz ovog člana, garantovano je pravično suđenje u svim fazama postupka, uključujući uživanje svih prava i garancija predviđenih zakonima države potpisnice na čijoj teritoriji se to lice nalazi.
14. Ni jedna od odredaba ove konvencije ne može se smatrati obavezom ukoliko država kojoj se zahtev za ekstradicijom upućuje ima dovoljno osnova za sumnju da je zahtev upućen sa ciljem gonjenja ili kažnjavanja nekog lica zbog pola, rasne ili verske pripadnosti, nacije, etničkog porekla ili političkog uverenja, ili da će postupanje po zahtevu naneti štetu tom licu iz bilo kojeg od navedenih razloga.
15. Države potpisnice ne mogu odobriti zahtev za ekstradiciju isključivo sa obrazloženjem da su krivičnim delom obuhvaćena i fiskalna pitanja.
16. Pre nego što ekstradiciju odbije, država potpisnica kojoj je zahtev upućen se, kada je to moguće, mora konsultovati sa državom potpisnicom koja je zahtev uputila, kako bi joj pružila dovoljno mogućnosti za iznošenje mišljenja i pružanje relevantnih informacija.
17. Države potpisnice će nastojati da zaključe bilateralne i multilateralne sporazume ili aranžmane radi izvršenja ili poboljšanja efikasnosti postupka ekstradicije.

Član 17 **Transfer osuđenih lica**

Države potpisnice mogu razmotriti sklapanje bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili aranžmana o premeštaju na svoju teritoriju lica osuđenih na zatvorske kazne ili druge oblike lišavanja slobode za krivična dela iz ove konvencije, kako bi na njoj do kraja izdržavali svoju kaznu.

Član 18

Uzajamna pravna pomoć

1. Države potpisnice će jedna drugoj pružati pravnu pomoć, u najvećoj mogućoj meri, u istragama, krivičnom gonjenju i sudskom postupku u vezi krivičnih dela iz ove konvencije kako je predviđeno članom 3 i recipročno će se uzajamno na sličan način pomagati kada država potpisnica koja zahtev upućuje osnovano sumnja da je krivično delo iz člana 3 stav 1(a) ili (b) po svojoj prirodi transnacionalno, kao i da se žrtve, svedoci, dobit, instrumenti ili dokazi o takvim krivičnim delima nalaze u državi potpisnici kojoj se zahtev upućuje i da je u krivičnom delu učestvovala organizovana kriminalna grupa.
2. Uzajamna pravna pomoć će se pružiti u najvećoj mogućoj meri na osnovu relevantnih zakona, ugovora, sporazuma i aranžmana države potpisnice kojoj se zahtev upućuje u pogledu istrage, krivičnog gonjenja i sudskog postupka u vezi krivičnih dela u skladu sa članom 10 ove konvencije, a u državi potpisnici koja zahtev upućuje.
3. Uzajamna pravna pomoć koja se pruža u skladu sa ovim članom može biti zatražena iz sledećih razloga:
 - (a) uzimanja dokaza ili izjave od lica;
 - (b) uručenja sudskih dokumenata;
 - (c) izvršenja pretresa, zaplene i zamrzavanja;
 - (d) pregleda predmeta i lica mesta;
 - (e) dostavljanja informacija, dokaznog materijala i nalaza veštaka;
 - (f) dostave originala ili overenih kopija relevantnih dokumenata i evidencije, uključujući državne, bankarske, finansijske, privredne ili poslovne evidencije;
 - (g) identifikovanja ili pronalaženja dobiti stečene kriminalnim radnjama, imovine, instrumenata ili drugih stvari koje mogu poslužiti kao dokaz;
 - (h) olakšavanja dobrovoljnog pojavljivanja lica u državi potpisnici koja zahtev upućuje;
 - (i) svaka druga vrsta pomoći koja nije u suprotnosti sa zakonima države potpisnice kojoj se zahtev upućuje.
4. Ne narušavajući domaće zakone, nadležni organi države potpisnice mogu, bez prethodnog zahteva, preneti informacije koje se odnose na krivičnu stvar nadležnom organu druge države potpisnice, ukoliko smatraju da takva informacija može pomoći u preduzimanju i uspešnom okončanju istrage ili krivičnog postupka, ili rezultirati zahtevom od strane drugopomenute države potpisnice u skladu sa ovom konvencijom.
5. Razmena informacija iz stava 4 ovog člana ne sme ometati istragu i krivični postupak u državi čiji nadležni organi pružaju ovakve informacije. Nadležni organi koji primaju informacije moraju poštovati zahtev da te informacije ostanu poverljive, čak i privremeno, ili da se njihova upotreba ograniči. Međutim, to državu potpisnicu koja ih prima ne sprečava da u toku postupka obelodani informacije koje terete okrivljeno lice. U tom slučaju, država potpisnica koja ih prima dužna je da državu potpisnicu koja informacije dostavlja obavesti unapred da će ih obelodaniti, i da će se, ako se to zatraži, konsultovati sa državom potpisnicom koja ih dostavlja. Ako u izuzetnom

slučaju nije moguće unapred dostaviti takvu najavu, država potpisnica koja prima informacije će o njihovom obelodanjivanju odmah obavestiti državu potpisnicu koja ih dostavlja.

6. Odredbe ovog člana ne utiču na obaveze vezane za bilo koji drugi ugovor, bilateralni ili multilateralni, koji reguliše ili će regulisati, u celosti ili delimično, uzajamno pravnu pomoć.
7. Stav 9 do 29 ovog člana odnosi se na zahteve podnete u skladu sa ovim članom, ukoliko dotične države potpisnice nisu obavezane ugovorom o uzajamnoj pravnoj pomoći. Ako su te države potpisnice takvim ugovorom obavezane, primenjivaće se odgovarajuće odredbe iz ugovora, osim ukoliko se države potpisnice ne dogovore da umesto njih, primenjuju stav 9 do 29 ovog člana. Državama potpisnicama se izričito preporučuje da primenjuju ove stavove, ukoliko će na taj način saradnja biti olakšana.
8. Države potpisnice neće odbiti pružanje uzajamne pravne pomoći iz ovog člana po osnovu čuvanja bankarske tajne.
9. Države potpisnice mogu odbiti pružanje uzajamne pravne pomoći iz ovog člana na osnovu odsistva dvojne kažnjivosti. Međutim, država potpisnica kojoj je zahtev upućen može, kada to smatra adekvatnim, pružiti pomoć po sopstvenom nahođenju, bez obzira da li takva radnja predstavlja krivično delo prema domaćim zakonima te države potpisnice.
10. Lice koje je u pritvoru ili služi kaznu na teritoriji jedne od država potpisnica, a čije prisustvo se traži u drugoj državi potpisnici za potrebe identifikacije, svedočenja ili pružanja pomoći u pribavljanju dokaza u istrazi, krivičnom gonjenju ili sudskom postupku po osnovu krivičnih dela iz ove konvencije, može biti premešteno ukoliko se zadovolje sledeći uslovi:
 - (a) da je lice upoznato sa ovom činjenicom i da da svoj pristanak,
 - (b) da se nadležni organi obe države potpisnice slože pod uslovima koje obe smatraju odgovarajućim.
11. Za potrebe stava 10 ovog člana:
 - (a) Država potpisnica u koju se pomenuto lice premešta je ovlašćena i dužna da to lice drži u pritvoru, osim ukoliko drugačije nije zatraženo ili odobreno od države potpisnice iz koje je lice premešteno,
 - (b) Država potpisnica u koju se pomenuto lice premešta će bez odlaganja izvršiti svoju obavezu vraćanja tog lica u pritvor države potpisnice iz koje je lice premešteno, na osnovu prethodnog ili nekog drugog dogovora između nadležnih organa obeju država potpisnica;
 - (c) Država potpisnica u koju je lice premešteno neće zahtevati od države potpisnice iz koje je lice premešteno da pokrene postupak za ekstradiciju tog lica;
 - (d) Licu koje je premešteno u drugu državu, u izdržavanje kazne koju izdržava u državi iz koje je premešteno, uračunaće se vreme provedeno u pritvoru u državi potpisnici u koju je premešteno.

12. Osim ukoliko se država potpisnica iz koje neko lice treba da bude premešteno u skladu sa stavom 10 i 11 ovog člana ne složi sa tim, to lice, koje god da je nacionalnosti, neće biti krivično gonjeno, pritvarano, kažnjavano ili podvrgnuto bilo kom drugom ograničenju lične slobode na teritoriji države u koju se premešta u vezi sa delima ili osudama pre njegovog odlaska sa teritorije države iz koje se premešta.

13. Svaka država potpisnica imenuje centralni organ koji je ovlašćen, i čiji je zadatak da prima zahteve za uzajamnu pravnu pomoć i da ih ili izvršava ili prenosi nadležnim organima na izvršenje. U slučajevima kada država potpisnica ima poseban region ili teritoriju sa odvojenim sistemom uzajamne pravne pomoći, ona može imenovati poseban centralni organ sa istom funkcijom za taj region ili teritoriju. Centralni organi se staraju da se primljeni zahtevi brzo i pravilno izvrše ili prenesu. U slučajevima kada centralni organ prenese zahtev nadležnom organu radi izvršenja, on je dužan da pomogne da se taj zahtev izvrši brzo i pravilno. Generalni sekretar Ujedinjenih Nacija će biti obavešten o centralnom organu imenovanom u ove svrhe u trenutku kada svaka država potpisnica deponuje svoj instrument ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja ili pristupanja ovoj konvenciji. Zahtevi za uzajamnu pravnu pomoć i bilo koji dopis vezan za to, prosleđuju se centralnim organima koje su imenovale države potpisnice. Ovaj zahtev neće uticati na pravo države potpisnice da zatraži da joj takvi zahtevi i dopisi budu upućeni diplomatskim putem, a u hitnim slučajevima, kada se države potpisnice slože, preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije, ako je moguće.

14. Zahtevi se podnose u pisanom obliku, ili, kada je to moguće, elektronskim putem, na jeziku koji je prihvatljiv za državu potpisnicu kojoj se zahtev upućuje, pod uslovima koji omogućavaju toj državi da utvrdi autentičnost. Generalni sekretar Ujedinjenih Nacija biće obavešten o jeziku ili jezicima koji su prihvatljivi za državu potpisnicu u trenutku kada ona deponuje svoj instrument ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja ovoj konvenciji. U hitnim slučajevima, kada se o tome saglase države potpisnice, zahtevi mogu da se podnesu i usmeno, ali će odmah potom biti potvrđeni i u pisanom obliku.

15. Zahtev za uzajamnu pravnu pomoć sadrži:

- (a) identitet organa koji podnosi zahtev;
- (b) predmet i prirodu istrage, krivičnog gonjenja ili sudskog postupka na koji se zahtev odnosi i naziv i funkciju organa koji sprovodi istragu, krivično gonjenje ili sudski postupak;
- (c) rezime relevantnih činjenica, osim ako se zahtevom traži uručenje sudskih dokumenata;
- (d) opis pomoći koja se traži i detalje svake procedure ponaosob koju država potpisnica koja zahtev upućuje želi da bude primenjena;
- (e) kada je to moguće, identitet, lokaciju i nacionalnost svih lica koja imaju veze sa zahtevom; i
- (f) svrhu za koju se traži dokaz, informacija ili preduzimanje određenih radnji.

16. Država potpisnica kojoj se zahtev upućuje može da zatraži dodatne informacije kada joj se čini da je to neophodno radi izvršenja zahteva u skladu sa njenim domaćim zakonodavstvom ili kada to može da olakša izvršenje.

17. Zahtev se izvršava u skladu sa domaćim zakonodavstvom države potpisnice kojoj se zahtev upućuje, i u meri u kojoj to nije u suprotnosti sa domaćim zakonodavstvom te države i tamo gde je to moguće, u skladu sa procedurom navedenom u zahtevu.

18. Kada god je to moguće i u skladu sa osnovnim principima domaćeg zakonodavstva, kada se neko lice nalazi na teritoriji države potpisnice, a treba da bude saslušano kao svedok ili veštak od strane sudskih organa druge države potpisnice, prva država potpisnica može, na zahtev one druge, da dozvoli da saslušanje bude održano putem video zapisa, ukoliko nije moguće ili poželjno da se to lice lično pojavi na teritoriji države potpisnice koja zahtev upućuje. Države potpisnice mogu da se dogovore da saslušanje bude sprovedeno od strane sudskog organa države potpisnice koja zahtev upućuje, a da mu prisustvuje sudski organ države potpisnice kojoj je zahtev upućen.

19. Država potpisnica koja zahtev upućuje neće prenositi ili koristiti informacije ili dokaze koje joj je dostavila država potpisnica kojoj je zahtev upućen u istrazi, prilikom krivičnog gonjenja ili sudskog postupka osim onih navedenih u zahtevu, bez prethodnog pristanka države kojoj je zahtev upućen. Ni jedna odredba iz ovog stava ne sprečava državu potpisnicu koja zahtev upućuje da u svom postupku otkrije informacije ili dokaze koji okrivljenog oslobađaju krivice. U ovom drugom slučaju, država potpisnica koja zahtev upućuje obaveštava državu potpisnicu kojoj je zahtev upućen pre obelodanjivanja, i ukoliko se zahteva, konsultuje se sa zamoljenom državom potpisnicom. Ukoliko, u izuzetnim slučajevima, nije u mogućnosti da je obavesti unapred, država potpisnica koja zahtev upućuje će o obelodanjivanju obavestiti zamoljenu državu potpisnicu bez odlaganja.

20. Država potpisnica koja zahtev upućuje, može da zatraži da država potpisnica kojoj je zahtev upućen, čuva poverljivost činjenica i suštine zahteva, osim u meri koja je neophodna da se zahtev izvrši. Ukoliko država kojoj je zahtev upućen ne može da ispoštuje ovaj zahtev za poverljivošću, o tome će odmah obavestiti državu koja je zahtev uputila.

21. Uzajamna pravna pomoć može se odbiti ukoliko:

- (a) zahtev nije podnet u skladu sa odredbama ovog člana;
- (b) država potpisnica kojoj je zahtev upućen smatra da bi izvršenje tog zahteva verovatno naškodilo njenom suverenitetu, bezbednosti, javnom redu ili drugim interesima;
- (c) bi organima države kojoj se zahtev upućuje, prema domaćem zakonodavstvu bilo zabranjeno da izvrše radnju navedenu u zahtevu u odnosu na bilo koje slično krivično delo, a koje je predmet istrage, krivičnog gonjenja ili sudskog postupka pod njihovom nadležnošću;
- (d) bi udovoljenje zahtevu za uzajamnu pravnu pomoć bilo u suprotnosti sa pravnim sistemom države potpisnice kojoj je zahtev upućen.

22. Države potpisnice ne mogu odbiti zahtev za uzajamnu pravnu pomoć samo na osnovu činjenice da krivično delo uključuje i finansijska pitanja.

23. Svako odbijanje zahteva za uzajamnu pravnu pomoć mora biti obrazloženo.

24. Država potpisnica kojoj je zahtev upućen izvršava zahtev za uzajamnu pravnu pomoć što pre je to moguće i uzima u obzir, u meri u kojoj je to moguće, krajnje rokove koje predlaže država potpisnica koja je zahtev uputila, a za koje je potrebno navesti obrazloženje, po mogućnosti u zahtevu. Država potpisnica kojoj je zahtev upućen na razumne zahteve države koja ih upućuje odgovara o napretku u postupanju po datom zahtevu, dok država potpisnica koja zahtev upućuje drugu stranu bez odlaganja obaveštava o trenutku kada zatražena pomoć nije više potrebna.
25. Država potpisnica kojoj je zahtev upućen može odložiti postupak pružanja uzajamne pravne pomoći s obrazloženjem da to smeta istrazi, krivičnom gonjenju ili sudskom postupku koji je u toku.
26. Pre dobijanja zahteva, shodno stavu 21 ovog člana, ili u slučaju odlaganja njegovog izvršenja, u skladu sa stavom 25 ovog člana, država potpisnica kojoj je zahtev upućen, konsultuje se sa drugom stranom, kako bi razmotrila da li pomoć može biti pružena pod uslovima i u granicama za koje ona proceni da su neophodne. Ukoliko država potpisnica koja zahtev upućuje prihvati pomoć pod određenim uslovima, istih mora i da se pridržava.
27. Ne utičući na primenu stava 12 ovog člana, svedok, veštak ili drugo lice koje, na zahtev države potpisnice koja zahtev upućuje, pristane da pruži dokaze u postupku ili da pomogne u istrazi, prilikom krivičnog gonjenja ili tokom sudskog postupka na teritoriji države potpisnice koja zahtev upućuje, neće biti krivično gonjeno, pritvoreno ili kažnjeno, niti podvrgnuto bilo kom drugom obliku ograničenja lične slobode na toj teritoriji u odnosu na bilo koja dela nečinjenja ili osude pre njegovog odlaska sa teritorije države kojoj je zahtev upućen. Takva garancija prestaje da važi ukoliko svedok, veštak ili drugo lice, nakon što je u periodu od petnaest dana ili nekom drugom periodu dogovorenom od strane država potpisnica, od datuma kada je zvanično obavešteno da sudskim organima njegovo prisustvo nije više potrebno, imalo priliku da napusti državu potpisnicu koja zahtev upućuje, ipak dobrovoljno ostalo na teritoriji te države, ili se, nakon što ju je napustilo, vratilo po svojoj slobodnoj volji.
28. Uobičajene troškove izvršavanja zahteva snosi zamoljena država potpisnica, osim ukoliko se dotične države potpisnice nisu drugačije dogovorile. Ukoliko su, da bi se zahtev ispunio, potrebni ili će biti potrebni, veći troškovi od uobičajenih, države potpisnice će se konsultovati kako bi se dogovorile oko uslova i odredbi pod kojima će zahtev biti izvršen, kao i načina na koji će troškovi biti pokriveni.
29. Država potpisnica kojoj se zahtev upućuje:
- (a) Državi potpisnici koja je zahtev uputila dostavlja kopije vladine evidencije, dokumenta ili informacije u njenom posedu koji su prema njenom domaćem zakonodavstvu dostupni javnosti;
 - (b) Može, prema svom nahođenju, državi potpisnici koja je zahtev uputila, u celini ili delimično ili u zavisnosti od uslova za koje proceni da su celishodni, da dostavi kopije bilo kakve evidencije, dokumentacije ili informaciju u njenom posedu koji prema njenom domaćem zakonodavstvu nisu dostupni javnosti.

30. Države potpisnice razmatraju, po potrebi, mogućnost zaključivanja bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili drugih aranžmana koji bi bili u funkciji odredaba ovog člana, davali mu praktično dejstvo ili ga poboljšavali.

Član 19

Sprovođenje zajedničkih istraga

Države potpisnice će razmotriti mogućnost zaključivanja bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili drugih aranžmana, na osnovu kojih će nadležne institucije moći da obrazuju zajedničke istražne organe koji bi se bavili predmetom istrage, krivičnog gonjenja ili sudskog postupka u jednoj ili više država. U odsustvu takvih instrumenata, zajedničke istrage mogu se pokrenuti na osnovu dogovora za svaki pojedinačni slučaj ponaosob. Države potpisnice o kojima je reč postaraće se da se u potpunosti poštuje suverenitet države potpisnice na čijoj teritoriji takva istraga treba da bude pokrenuta.

Član 20

Specijalne istražne tehnike

1. Ukoliko to osnovni principi njenog domaćeg pravnog sistema dozvoljavaju, svaka država potpisnica će, u okviru svojih mogućnosti i pod uslovima koje nalaže domaće zakonodavstvo, preduzeti neophodne mere da omogući sprovođenje kontrolisane isporuke i drugih specijalnih istražnih tehnika, kao što je elektronsko praćenje ili drugi oblici nadzora i tajne operacije, a od strane nadležnih organa i na njenoj teritoriji, u cilju efikasne borbe protiv organizovanog kriminala.
2. Za svrhe istrage vezane za krivična dela obuhvaćena ovom konvencijom, države potpisnice se podstiču da zakluče, kada je to potrebno, odgovarajuće bilateralne ili multilateralne sporazume i druge aranžmane za korišćenje takvih specijalnih istražnih aktivnosti u kontekstu saradnje na međunarodnom nivou. Takvi sporazumi ili drugi aranžmani se zaključuju i primenjuju uz puno poštovanje principa suverenosti i jednakosti država i sprovode se strogo u skladu sa svojim odredbama.
3. U odsustvu sporazuma ili aranžmana iz stava 2 ovog člana, odluke o korišćenju tih specijalnih istražnih tehnika na međunarodnom nivou donose se od slučaja do slučaja i mogu, kada je to potrebno, uključiti i finansijske aranžmane i dogovore vezano za nadležnost dotičnih država potpisnica.
4. Korišćenje tehnike kontrolisane isporuke na međunarodnom nivou, uz pristanak država potpisnica o kojima je reč, može obuhvatiti i metode kao što je presretanje

robe i dozvola da roba nastavi put netaknuta ili da bude uklonjena ili zamenjena u celini ili delimično.

Član 21

Prenos krivičnog postupka

Države potpisnice će razmotriti mogućnost da jedna na drugu prenesu postupak krivičnog gonjenja za krivična dela iz ove konvencije u slučajevima u kojima se smatra da bi takav prenos bio u interesu što efikasnijeg sprovođenja pravde, a naročito kada je za slučaj nadležno više zemalja, u cilju jedinstvenog krivičnog gonjenja.

Član 22

Ustanovljenje kaznenih evidencija

Svaka država potpisnica može da usvoji takve zakonske i druge mere kojima bi se, pod uslovima i u one svrhe za koje proceni da su celishodne, u obzir uzele sve ranije osude određenog izvršioca u drugoj državi, a u cilju korišćenja takvih informacija u krivičnom postupku pokrenutom zbog izvršenja krivičnog dela obuhvaćenog ovom konvencijom.

Član 23

Utvrđivanje ometanja sprovođenja pravde kao krivičnog dela

Svaka država potpisnica će usvojiti takve zakonske i druge mere kojima bi se, kao krivična dela izvršena sa namerom, ustanovile sledeće radnje:

- (a) upotreba fizičke sile, pretnje i zastrašivanje ili obećavanje, nuđenje ili davanje određene koristi kako bi se iznudilo lažno svedočenje ili se uticalo na iskaz svedoka ili na izvođenje dokaza u postupku koji se odnosi na krivična dela ustanovljena ovom konvencijom;
- (b) upotreba fizičke sile, pretnje i zastrašivanje radi uticaja na vršenje službene dužnosti od strane pripadnika pravosudnih organa ili organa unutrašnjih poslova u vezi sa krivičnim delima ustanovljenim ovom konvencijom. Države potpisnice zadržavaju pravo da zakonom štite i druge kategorije državnih službenika.

Član 24

Zaštita svedoka

1. Svaka država potpisnica će preduzeti odgovarajuće mere, u skladu sa svojim mogućnostima, kojima će pružiti efikasnu zaštitu od moguće odmazde ili

zastrašivanja svedocima koji svedoče u krivičnim postupcima vezanim za krivična dela ustanovljena ovom konvencijom, a po potrebi, i njihovim rođacima i drugim bliskim licima.

2. Mere predviđene u stavu 1 ovog člana mogu da obuhvate, ne utičući na prava okrivljenog i u skladu sa zakonom, između ostalog, i:
 - (a) utvrđivanje procedure za fizičku zaštitu takvih lica, kao što je, u slučaju kada je to neophodno i izvodljivo, njihovo preseljenje i zaštita identiteta, odnosno svedočenje pod lažnim imenom ili samo ograničeno obelodanjivanje identiteta i mesta prebivališta svedoka;
 - (b) donošenje pravila o postupku izvođenja dokaza kojima će se omogućiti da svedočenje bude dato na način koji osigurava bezbednost svedoka, između ostalog, putem komunikacionih sredstava kao što su video linkovi ili druga adekvatna sredstva.
3. Države potpisnice će razmotriti mogućnost sklapanja sporazuma ili drugih aranžmana sa drugim državama kojima će se omogućiti preseljenje lica iz stava 1 ovog člana.
4. Odredbe ovog člana primenjivaće se i na žrtve koje su pristale da svedoče.

Član 25

Pomoć žrtvama i njihova zaštita

1. Svaka država potpisnica će, u skladu sa svojim mogućnostima, preduzeti odgovarajuće mere za pružanje pomoći i zaštite žrtvama krivičnih dela ustanovljenih ovom konvencijom, naročito u slučajevima pretnji odmazdom ili zastrašivanja.
2. Svaka država potpisnica će ustanoviti odgovarajući postupak kojim bi se obezbedilo pravo na korišćenje nadoknade i restitucija žrtvama krivičnih dela ustanovljenih ovom konvencijom.
3. Svaka država potpisnica će, u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom, omogućiti da stavovi i pitanja od interesa za žrtve budu izneti i razmotreni u odgovarajućim fazama krivičnog postupka protiv izvršilaca na način koji neće uticati na pravo odbrane.

Član 26

Mere za unapređivanje saradnje sa organima unutrašnjih poslova

1. Svaka država potpisnica će preduzeti odgovarajuće mere kojima bi se lica koja su bila, ili su članovi organizovanih kriminalnih grupa, podstakla da:

- (a) pruže informacije koje su od koristi za nadležne organe za potrebe istrage i postupka izvođenja dokaza po pitanjima kao što su:
 - (I) identitet, priroda, sastav, struktura, lokacija ili aktivnosti organizovane kriminalne grupe;
 - (II) veze, uključujući i međunarodne kontakte, sa drugim organizovanim kriminalnim grupama;
 - (III) krivična dela koja su organizovane kriminalne grupe izvršile ili mogu da izvrše;
 - (b) pruže faktičku, konkretnu pomoć nadležnim organima koja može da doprinese da organizovane kriminalne grupe budu lišene svojih resursa ili dobiti stečene kriminalnim radnjama.
2. Svaka država potpisnica će razmotriti mogućnost da se, u odgovarajućim slučajevima, predvide blaže kazne za okrivljeno lice koje saraduje u značajnoj meri u istrazi ili krivičnom gonjenju pokrenutom zbog izvršenja krivičnih dela ustanovljenih ovom konvencijom.
 3. Svaka država potpisnica će, u skladu sa osnovnim principima svog domaćeg zakonodavstva, razmotriti mogućnost davanja imuniteta od krivičnog gonjenja licu koje je značajno saradivalo u istrazi ili krivičnom gonjenju izvršilaca krivičnih dela ustanovljenih ovom konvencijom.
 4. Zaštita tih lica predviđena je članom 24 ove konvencije.
 5. U slučajevima kada lice iz stava 1 ovog člana, koje se nalazi u jednoj državi potpisnici, može da pruži saradnju nadležnim organima druge države potpisnice, dotične države mogu da razmotre sklapanje sporazuma ili drugih aranžmana, u skladu sa njihovim domaćim zakonodavstvom, kako bi se obezbedio tretman iznet u stavu 2 i 3 ovog člana.

Član 27

Saradnja organa unutrašnjih poslova

1. Države potpisnice će uspostaviti blisku međusobnu saradnju, u skladu sa svojim pravnim i administrativnim sistemima, a u cilju poboljšanja efikasnosti akcija organa unutrašnjih poslova u borbi protiv krivičnih dela ustanovljenih ovom konvencijom.

Svaka država potpisnica će usvojiti efikasne mere:

- (a) za unapređenje puteva komunikacije nadležnih organa, agencija i službi, kako bi se olakšala i obezbedila sigurna i brza razmena informacija koje se odnose na sve aspekte krivičnih dela iz ove konvencije, uključujući, ukoliko se proceni da je to celishodno, i povezanost sa drugim kriminalnim aktivnostima;

(b) za saradnju sa drugim državama potpisnicama u sprovođenju istraga vezanih za krivična dela iz ove konvencije, a koje se odnose na:

- (I) identitet, trenutno mesto prebivališta i aktivnosti lica osumnjičenih za umešanost u izvršenje takvih krivičnih dela ili lociranje drugih lica s tim u vezi;
- (II) tokove dobiti stečene kriminalnim putem ili imovine stečene izvršenjem takvih krivičnih dela;
- (III) tokove novca, opreme ili drugih sredstava koja se koriste ili su namenjena za korišćenje prilikom izvršenja takvih krivičnih dela;

(c) za obezbeđivanje, kada je to potrebno, neophodnih predmeta ili supstanci za potrebe analize ili istrage;

(d) za omogućavanje efikasne koordinacije aktivnosti nadležnih organa, agencija i službi i unapređivanje razmene službenika i eksperata, uključujući i imenovanje oficira za vezu, u skladu sa postojećim bilateralnim sporazumima ili drugim aranžmanima dotičnih država potpisnica.

(e) za razmenu informacija sa drugim državama potpisnicama o specifičnim sredstvima i metodama koje koriste organizovane kriminalne grupe, uključujući i, kada je to primenljivo, rute i prevozna sredstva, lažne identitete, lažne isprave i druge metode za prikrivanje svojih aktivnosti;

(f) za razmenu informacija i koordiniranje administrativnih i drugih mera koje se preduzimaju prema potrebi, a u cilju pravovremene identifikacije krivičnih dela ustanovljenih ovom konvencijom.

2. U cilju primene ove konvencije, države potpisnice će razmotriti mogućnost zaključivanja bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili drugih aranžmana o direktnoj saradnji između svojih organa unutrašnjih poslova, a u slučajevima kada takvi sporazumi već postoje, potrebu njihove izmene ili dopune. U odsustvu takvih sporazuma ili aranžmana, države potpisnice će ovu konvenciju koristiti kao osnov za međunarodnu saradnju u vezi sa krivičnim delima ustanovljenim ovom konvencijom. Kad god je to moguće, države potpisnice će u punoj meri koristiti sporazume i druge aranžmane, uključujući i međunarodne i regionalne organizacije, za unapređenje saradnje između njihovih organa unutrašnjih poslova.

3. Države potpisnice će nastojati da, u skladu sa svojim mogućnostima, sarađuju u cilju efikasnog odgovora na transnacionalni organizovani kriminal počinjen korišćenjem moderne tehnologije.

Član 28
Prikupljanje, razmena i analiza podataka
o prirodi organizovanog kriminala

1. Svaka država potpisnica će, uz konsultacije sa naučnim i akademskim ustanovama, vršiti analizu trendova organizovanog kriminala na svojoj teritoriji, okolnosti u kojima on deluje, kao i grupa i tehnoloških dostignuća koji u njemu učestvuju.
2. Države potpisnice će razmotriti mogućnosti razrade i razmene analitičkih i drugih stručnih znanja koja se odnose na aktivnosti organizovanog kriminala, međusobno, i kroz regionalne i međunarodne organizacije. U tu svrhu, potrebno je izraditi zajedničke definicije, standarde i metodologije i primenjivati ih prema potrebi.
3. Svaka država potpisnica će pratiti razvoj i primenu politike i mera za borbu protiv organizovanog kriminala i ocenjivati njihovu delotvornost i efikasnost.

Član 29
Obuka i tehnička pomoć

1. Svaka država potpisnica će, u okviru svojih mogućnosti i potreba, pokrenuti, razraditi ili poboljšati specijalne programe obuke za pripadnike organa reda, uključujući i tužioce, istražne sudije i carinske službe i drugo osoblje angažovano na prevenciji, otkrivanju i kontroli krivičnih dela iz ove konvencije. Ti programi mogu da obuhvate i preraspoređivanje i razmenu osoblja, a baviće se, u meri u kojoj to dozvoljava domaće zakonodavstvo, sledećim:
 - (a) metodama za prevenciju, otkrivanje i kontrolu krivičnih dela iz ove konvencije;
 - (b) rutama i tehnikama koje koriste lica osumnjičena za umešanost u izvršenje krivičnih dela iz ove konvencije, uključujući i tranzitne države i kontra-mere;
 - (c) praćenjem kretanja krijumčarene robe;
 - (d) otkrivanjem i praćenjem kretanja dobiti stečene kriminalnim radnjama, imovine, opreme i drugih sredstava i metoda koji se koriste za prenos, sakrivanje ili prikrivanje te dobiti, imovine, opreme i drugih sredstava, kao i metodama koje se koriste u borbi protiv pranja novca i drugih finansijskih krivičnih dela;
 - (e) prikupljanjem dokaza;
 - (f) tehnikama kontrole u slobodnim trgovinskim zonama i lukama;
 - (g) modernom policijskom opremom i tehnikama, uključujući i elektronsko praćenje, kontrolisane isporuke i tajne operacije;
 - (h) metodama koje se koriste u borbi protiv transnacionalnog kriminala počinjenog upotrebom kompjutera, telekomunikacionih mreža ili drugih sredstava moderne tehnologije;
 - (i) metodama za zaštitu žrtava i svedoka.

2. Države potpisnice će pomagati jedna drugoj u planiranju i sprovođenju programa istraživanja i obuke namenjenih razmeni stručnih znanja u oblastima pomenutim u stavu 1 ovog člana i u tom cilju će takođe, kada je to potrebno, regionalne i međunarodne konferencije i seminare koristiti za unapređivanje međunarodne saradnje i pokretanje diskusija o problemima koji su zajednički svim državama, uključujući i specifične probleme i potrebe država u tranziciji.
3. Države potpisnice će unapređivati sistem obuke i pružanja tehničke pomoći kojom bi se olakšao postupak ekstradicije i uzajamne pravne pomoći. Takva obuka i tehnička pomoć mogu da obuhvate učenje jezika, preraspoređivanje i razmenu kadrova između centralnih organa ili službi sa odgovarajućim nadležnostima.
4. U slučaju da postoje bilateralni i multilateralni sporazumi ili drugi aranžmani, države potpisnice će, u potrebnoj meri, jačati napore da se maksimalno pojačaju aktivnosti na operativnom nivou i aktivnosti obuke u okviru međunarodnih i regionalnih organizacija i u okviru drugih relevantnih bilateralnih i multilateralnih sporazuma i aranžmana.

Član 30

Druge mere: sprovođenje Konvencije kroz ekonomski razvoj i tehničku pomoć

1. Države potpisnice će preduzimati mere za optimalno sprovođenje ove konvencije u meri u kojoj je to moguće, kroz međunarodnu saradnju, a uzimajući u obzir negativne posledice organizovanog kriminala po društvo u celini, naročito po njegov razvoj.
2. Države potpisnice će ulagati konkretne napore, u skladu sa svojim mogućnostima i u međusobnoj koordinaciji i koordinaciji sa regionalnim i međunarodnim organizacijama, kako bi:
 - (a) unapredile saradnju na različitim nivoima sa zemljama u razvoju, u cilju jačanja sposobnosti ovih zemalja da se efikasno bore i bave sprečavanjem transnacionalnog organizovanog kriminala;
 - (b) povećale finansijsku, i druge oblike materijalne pomoći za podršku naporima zemalja u razvoju da se suprotstave transnacionalnom organizovanom kriminalu i kako bi im pomogle da uspešno sprovedu ovu konvenciju;
 - (c) zemljama u razvoju i zemljama u tranziciji, pružile odgovarajuću tehničku pomoć za efikasno sprovođenje ove konvencije. U te svrhe, države potpisnice će redovno uplaćivati adekvatne novčane priloge, na za to posebno namenjen račun u okviru finansijske službe Ujedinjenih Nacija. Države potpisnice, u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom i odredbama ove konvencije, mogu razmotriti mogućnost uplate na gore navedeni račun, određenog procenta novca od dobiti ili imovine stečene

- kriminalnim aktivnostima i konfiskovane u skladu sa odredbama ove konvencije;
- (d) podstakle druge države i finansijske institucije da im se pridruže u naporima navedenim u ovom članu, a posebno u realizovanju programa obuke i obezbeđivanju savremene opreme za zemlje u razvoju, kako bi im se pomoglo da postignu ciljeve ove konvencije.
3. Ove mere neće uticati na postojeće obaveze pružanja pomoći i druge oblike saradnje na bilateralnom, regionalnom i međunarodnom planu.
4. Države potpisnice mogu da zaključuju bilateralne ili multilateralne sporazume ili druge aranžmane o materijalnoj i logističkoj pomoći, uzimajući u obzir i finansijske aranžmane koji su neophodni kako bi sredstva međunarodne saradnje predviđena ovom konvencijom bila delotvorna i na polju prevencije, otkrivanja i suzbijanja transnacionalnog organizovanog kriminala.

Član 31

Prevencija

1. Države potpisnice će nastojati da izrade nacionalne projekte i utvrde i unaprede postojeću praksu i politiku vezanu za prevenciju transnacionalnog organizovanog kriminala.
2. Države potpisnice će nastojati da, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, umanje mogućnost da organizovane kriminalne grupe učestvuju na legalnom tržištu sa dobiti stečenom kriminalnim aktivnostima, i to putem odgovarajućih zakonskih, administrativnih i drugih mera. Ove mere treba da se usmere na:
- (a) jačanje saradnje između organa unutrašnjih poslova, tužilaštva i relevantnih privatnih subjekata, uključujući i sektor industrije;
 - (b) unapređivanje standarda i procedura namenjenih očuvanju integriteta javnih i relevantnih privatnih subjekata, kao i kodeksa ponašanja za određene profesije, posebno pravnike, javne notare, poreske konsultante i računovođe;
 - (c) prevenciju zloupotrebe licitacija koje sprovode državni organi i dotiranja i dozvola koje izdaju za komercijalnu delatnost od strane organizovanih kriminalnih grupa;
 - (d) prevenciju zloupotrebe pravnih lica od strane organizovanih kriminalnih grupa. Takve mere mogu da obuhvate:
 - (I) uspostavljanje javne evidencije o pravnim i fizičkim licima koja učestvuju u osnivanju, rukovođenju i finansiranju pravnih lica;
 - (II) uvođenje mogućnosti da lica osuđena za krivična dela obuhvaćena ovom konvencijom, sudskim nalogom ili bilo kojim drugim odgovarajućim sredstvom, budu diskvalifikovana za

- vršenje funkcije direktora pravnih lica registrovanih u njihovoj nadležnosti, za određen vremenski period;
- (III) vođenje evidencije na nacionalnom nivou o licima koja su diskvalifikovana za vršenje funkcije direktora pravnih lica; i
- (IV) razmenu informacija iz podstavova (d) (I) i (III) ovog stava sa nadležnim organima drugih država potpisnica.
3. Države potpisnice će nastojati da potpomognu reintegraciju u društvo lica osuđenih za krivična dela obuhvaćena ovom konvencijom
 4. Države potpisnice će nastojati da periodično vrše ocenu postojećih pravnih propisa i administrativne prakse u cilju utvrđivanja stepena njihove podložnosti zloupotrebi od strane organizovanih kriminalnih grupa.
 5. Države potpisnice će nastojati da rade na podizanju nivoa svesti javnosti o postojanju, uzrocima i težini fenomena transnacionalnog organizovanog kriminala i pretnji koju on predstavlja za društvo. Informacije treba širiti putem sredstava javnog informisanja, a neophodno je preduzeti i mere za unapređivanje učešća javnosti u sprečavanju i borbi protiv ovog oblika kriminala.
 6. Svaka država potpisnica će Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija obavestiti o nazivu i adresi organa (jednog ili više) koji drugim državama potpisnicama mogu pomoći u razradi mera za prevenciju transnacionalnog organizovanog kriminala.
 7. Države potpisnice će prema potrebi, saradivati jedna sa drugom i sa relevantnim regionalnim i međunarodnim organizacijama na unapređivanju i razvoju mera iz ovog člana, uključujući i učešće u međunarodnim projektima čiji je cilj prevencija ovog oblika kriminala, na primer ublažavanjem okolnosti koje socijalno marginalizovane grupe čine podložnim za aktivnosti transnacionalnog organizovanog kriminala.

Član 32

Konferencija zemalja potpisnica Konvencije

1. Konferencija zemalja potpisnica ove konvencije osniva se u cilju uvećanja sposobnosti država potpisnica za borbu protiv transnacionalnog organizovanog kriminala i unapređenja i nadzora primene ove konvencije.
2. Generalni sekretar Ujedinjenih Nacija saziva Konferenciju zemalja potpisnica najkasnije godinu dana nakon stupanja na snagu ove konvencije. Na Konferenciji se usvaja poslovnik i pravila kojima se uređuju aktivnosti iznete u stavu 3 i 4 ovog člana, uključujući i pravilnik o plaćanju troškova nastalih tokom sprovođenja ovih aktivnosti.
3. Na Konferenciji se dogovara o mehanizmima za postizanje ciljeva iz stava 1 ovog člana, uključujući:

- (a) olakšavanje realizacije aktivnosti država potpisnica navedenih u članu 29, 30 i 31 ove konvencije, između ostalog i podsticanjem mobilizacije dobrovoljnih doprinosa;
 - (b) olakšavanje razmene informacija među državama potpisnicama o modelima i trendovima transnacionalnog organizovanog kriminala i o uspešnoj praksi za borbu protiv njega;
 - (c) saradnju sa relevantnim regionalnim i međunarodnim organizacijama i nevladinim organizacijama;
 - (d) periodični pregled primene ove konvencije;
 - (e) davanje preporuka za unapređenje ove konvencije i njene primene.
4. Za potrebe stava 3 (d) i (e) ovog člana, na Konferenciji zemalja potpisnica ove konvencije će se sticati neophodna saznanja o merama koje su preduzele za sprovođenje ove konvencije i teškoćama na koje su pri tome naišle putem informacija koje same dostavljaju i dopunskih mehanizama pregleda koje se ustanove na Konferenciji.
5. Svaka država potpisnica će dostavljati Konferenciji informacije o svojim programima, planovima i praksi, kao i zakonskim i administrativnim merama za primenu ove konvencije, kako to Konferencija zahteva.

Član 33 Sekretarijat

1. Generalni sekretar Ujedinjenih Nacija obezbeđuje neophodne usluge sekretarijata Konferenciji zemalja potpisnica Konvencije.
2. Sekretarijat:
- (a) pomaže Konferenciji zemalja potpisnica u obavljanju aktivnosti iznetih u članu 32 ove konvencije i vrši pripreme i obezbeđuje neophodne usluge za zasedanja;
 - (b) na zahtev, pomaže državama potpisnicama da dostave informacije Konferenciji kako je predviđeno članom 32 stav 5 ove konvencije; i
 - (c) vrši funkciju koordinatora sa sekretarijatima relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija.

Član 34 Primena Konvencije

1. Svaka država potpisnica preduzima neophodne mere, uključujući i zakonske i administrativne mere, u skladu sa osnovnim principima svog domaćeg zakonodavstva, kako bi osigurala izvršenje svojih obaveza u odnosu na ovu konvenciju.

2. Krivična dela ustanovljena u skladu sa članom 5, 6, 8 i 23 ove konvencije, biće ustanovljena i u domaćem zakonodavstvu svake države potpisnice nezavisno od transnacionalne prirode ili umešanosti organizovane kriminalne grupe, kako je opisano u članu 3 stav 1 ove konvencije, osim ukoliko se članom 5 ove konvencije ne zahteva umešanost neke organizovane kriminalne grupe.
3. Svaka država potpisnica može da usvoji i strože ili oštrije mere za prevenciju i borbu protiv transnacionalnog organizovanog kriminala, od onih koje su predviđene ovom konvencijom.

Član 35

Rešavanje sporova

1. Države potpisnice će nastojati da sporove u vezi sa tumačenjem ili primenom ove konvencije rešavaju pregovorima.
2. Svaki spor između dve ili više država potpisnica u vezi sa tumačenjem ili primenom ove konvencije, koji se ne može rešiti putem pregovora u razumnom vremenskom roku, na zahtev jedne od tih država biće predat arbitraži. Ukoliko se, šest meseci od dana predavanja zahteva arbitraži, države potpisnice ne usaglase o organizovanju arbitraže, svaka od njih može pokrenuti spor u Međunarodnom sudu pravde molbom koja će biti podneta u skladu sa Statutom ovog Suda.
3. Svaka država potpisnica može u vreme potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ovoj konvenciji, izjaviti da smatra da nju ne obavezuje stav 2 ovog člana. Druge države potpisnice neće biti obavezane stavom 2 ovog člana u odnosu na bilo koje države potpisnice koje iznesu ovu rezervu.
4. Svaka država potpisnica koja je iznela rezervu u skladu sa stavom 3 ovog člana, može je povući u svakom trenutku, dostavljanjem obaveštenja Generalnom sekretaru Ujedinjenih Nacija.

Član 36

Potpisivanje, ratifikacija, prihvatanje, odobrenje i pristupanje

1. Ova konvencija će biti otvorena za potpisivanje za sve države od 12. do 15. decembra 2000. godine u Palermu, Italija, a zatim u sedištu Ujedinjenih Nacija u Njujorku do 12. decembra 2001. godine.
2. Ova konvencija će takođe biti otvorena za potpisivanje od strane regionalnih organizacija za ekonomsku integraciju, pod uslovom da je najmanje jedna država članica te organizacije potpisala ovu konvenciju u skladu sa stavom 1 ovog člana.

3. Ova konvencija podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja biće deponovani kod Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija. Regionalna organizacija za ekonomsku integraciju može deponovati svoj instrument ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ukoliko je najmanje jedna od njenih država članica učinila isto. U tom instrumentu ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, ova organizacija će takođe obavestiti organizaciju kod koje se vrši deponovanje instrumenta o svakoj relevantnoj promeni u njenoj nadležnosti.
4. Ova konvencija je otvorena za pristupanje svake države ili svake regionalne organizacije za ekonomsku integraciju čija je najmanje jedna država članica strana potpisnica konvencije. Instrumenti pristupanja će biti deponovani kod Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija. U vreme pristupanja, regionalna organizacija za ekonomsku integraciju će navesti obim svoje nadležnosti u vezi sa pitanjima koja uređuje ova konvencija. Ta organizacija će takođe obavestiti organizaciju kod koje se vrši deponovanje instrumenata o svakoj relevantnoj promeni u okviru njene nadležnosti.

Član 37 **Odnos sa protokolima**

1. Ova konvencija može biti dopunjena jednim ili više protokola.
2. Da bi postala potpisnica protokola, država ili regionalna organizacija za ekonomsku integraciju mora takođe biti potpisnica ove konvencije.
3. Država potpisnica ove konvencije nije obavezana protokolom osim ako ne postane potpisnica protokola u skladu sa odredbama iste.
4. Bilo koji protokol na ovu konvenciju tumači se zajedno sa ovom konvencijom, uzimajući u obzir svrhu tog protokola.

Član 38 **Stupanje na snagu**

1. Konvencija stupa na snagu devedesetog dana od dana deponovanja četrdesetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja. U smislu ovog stava, svaki instrument koji deponuje regionalna organizacija za ekonomsku integraciju, neće se računati kao dodatni instrument onim instrumentima koje su deponovale države članice te organizacije.
2. Za svaku državu ili regionalnu organizaciju za ekonomsku saradnju koja ratifikuje, odobri ili pristupi ovoj konvenciji nakon deponovanja četrdesetog instrumenta takve radnje, ova konvencija će stupiti na snagu tridesetog dana od dana kada ta država ili organizacija deponuje relevantni instrument.

Član 39 Amandmani

1. Po isteku pet godina od stupanja na snagu ove konvencije, država potpisnica može predložiti amandman i podneti ga Generalnom sekretaru Ujedinjenih Nacija, koji će potom predloženi amandman saopštiti ostalim državama potpisnicama i Konferenciji potpisnika Konvencije radi razmatranja predloga i odlučivanja o njemu. Države potpisnice ove konvencije koje se sastanu na Konferenciji potpisnika učiniće sve da se o svakom amandmanu postigne koncenzus. Ukoliko svi naponi u postizanju koncenzusa budu iscrpljeni i ne bude postignut nikakav dogovor, za usvajanje amandmana će, kao poslednja mera, biti potreban glas dvotrećinske većine država potpisnica ovog protokola koje prisustvuju i glasaju na sastanku Konferencije potpisnika.
2. Regionalne organizacije za ekonomsku integraciju će o pitanjima u okviru svojih nadležnosti ostvariti pravo glasanja po osnovu ovog člana brojem glasova koji je jednak broju njihovih država članica koje su potpisnice ove konvencije. Ove organizacije neće ostvariti pravo glasa ukoliko njihove države članice ostvaruju ovo pravo i obratno.
3. Amandman usvojen u skladu sa stavom 1 ovog člana podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju od strane država potpisnica.
4. Amandman usvojen u skladu sa stavom 1 ovog člana stupiće na snagu devedeset dana posle datuma deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja takvog amandmana kod Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija.
5. Kada amandman stupi na snagu, postaje obavezujući za one države potpisnice koje su dale pristanak da ih ovaj amandman obavezuje. Druge države potpisnice će biti i dalje u obavezi prema odredbama ove konvencije i svim ranijim amandmanima koje su ratifikovale, prihvatile ili odobrile.

Član 40 Otkazivanje

1. Država potpisnica može da otkáže ovu konvenciju dostavljanjem pismenog obaveštenja Generalnom sekretaru Ujedinjenih Nacija. Otkazivanje stupa na snagu godinu dana od dana prijema obaveštenja o otkazivanju od strane Generalnog sekretara.
2. Regionalna organizacija za ekonomsku integraciju prestaje da bude potpisnica ove konvencije u trenutku kada je sve njene države članice otkážu.
3. Otkazivanje ove konvencije u skladu sa stavom 1 ovog člana sa sobom povlači i otkazivanje svih njenih protokola.

Član 41

Depozitar i jezici

1. Generalni sekretar Ujedinjenih Nacija je imenovani depozitar ove konvencije.
2. Original ove konvencije čiji je tekst na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku, podjednako autentičan, biće deponovan kod Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija.

U potvrdu iznetog, dole potpisana opunomoćena lica, ovlašćena od strane svojih uvaženih vlada, potpisala su ovu konvenciju.

